

sundhedsvirkninger. Derfor har minimering af brugen af PVC og phtalater allerede i nogen tid været en integreret del af sygehusenes indkøbspolitik.

Ifølge Indenrigs- og Sundhedsministeriets oplysninger er der endnu ingen sygehuse i Danmark, der er fuldstændig fri for udstyr, som indeholder PVC og phtalater. Forklaringen herpå er, at PVC med phtalater, som findes i en række vigtige kategorier af medicinsk udstyr, netop har de fysiske og kemiske materialeegenskaber, som er afgørende for udstyrets egnethed og dermed patienternes sikkerhed. Da der for visse af disse produkter endnu ikke findes acceptable alternativer, som har den samme funktionalitet i form af smidighed, bøjelighed, uigennemtrængelighed mv., må sygehusene i disse tilfælde prioritere hensynet til patienten højest.

Brugen af PVC og phtalater er imidlertid på de fleste sygehuse forsøgt bragt ned til et minimum, og enkelte sygehuse er kommet langt med et program for at blive PVC- og phtalatfrie. Der udveksles mellem de ansvarlige indkøbschefer i sygehusvæsenet løbende oplysninger om phtalaternes skadelige virkninger. Det sker via interesseorganisationen SINERFA, som består af fællesindkøbschefer fra alle amter i Danmark samt H:S.

I flere amter er der ansat miljøkonsulenter til at holde øje med arbejdet med at nedbringe anvendelsen af PVC og phtalatholdige produkter, og i Århus Amt har man udarbejdet et katalog over PVC-frie produkter i samarbejde med Miljøstyrelsen. For så vidt angår Hovedstadens Sygehusfællesskab oplyses det, at H:S fællesindkøb i alle udbud spørger specifikt til, om de efterspurgte produkter indeholder PVC. Såfremt H:S får tilbudt alternative produkter uden PVC, vælges disse under hensyntagen til hospitalernes budgetter.

Det er mit indtryk, at der pågår en seriøs indsats i sygehusvæsenet med henblik på at begrænse anvendelsen af PVC og phtalater. Et egentligt forbud mod anvendelsen af medicinsk udstyr, der indeholder de omhandlede stoffer, kan jeg dog ikke støtte, da her-og-nu behovet for udstyret i behandlingen af den enkelte patient i tilfælde af manglende alternativer nødvendigvis må komme i første række.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at medicinsk udstyr kan markedsføres og ibrugtages i Danmark, hvis det overholder de sikkerheds- og kvalitetskrav, som fremgår af Indenrigs- og

Sundhedsministeriets bekendtgørelse om medicinsk udstyr. Et krav er blandt andet, at fremstillingen af udstyret, herunder materialevalg, skal ske på en sådan måde, at risiciene ved brugen af udstyret mindskes mest muligt under hensyntagen til den aktuelle tekniske formåen og produktets formål.

Spm. nr. S 1908

Til indenrigs- og sundhedsministeren (25/4 02) af:

René Skau Björnsson (S):

»Kan ministeren oplyse, hvilke danske sygehuse der i dag er PVC- og phtalatfrie?«

Svar (3/5 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1907.

Spm. nr. S 1878

Til skatteministeren (23/4 02) af:

Jacob Buksti (S):

»Vil ministeren, idet ministerens svar på spørgsmål nr. S 1674 er helt uacceptabelt, dels fordi det er mangelfuldt, og dels fordi det opgør det traditionelle skattetryk for perioden 1992 til 2001 og ikke i perioden fra 1993 til 2001, endnu en gang bekræfte, at skattetrykket under den tidligere regering faldt fra 48,8 pct. i 1993 til 48,0 pct. i 2001, og at det i øvrigt var væsentligt lavere end skattetrykket under den tidligere borgerlige regering i midtfirserne, og når ministeren taler om, at »det grønne skattetryk« er steget, vil ministeren da besvare spørgsmålet om, hvorledes det personlige indkomstskattetryk, det vil sige skatten på arbejde, har udviklet sig i samme periode og endelig redegøre for definitionen af og udviklingen i »det følelsesmæssige skattetryk«, som ministeren opererer med i Morgenavisen Jyllands-Posten den 21. april 2002?«